

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118202305
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118202305.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore v spore žalobcu: SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/b, Bratislava - Ružinov 825 11, IČO: 35 910 739, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava 811 03, IČO: 47 255 706, proti žalovaným v: 1. Rade O.. M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. X, U. a 2. Rade O.. I. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX A., v spore o zaplatenie 633,81 eur s prísl., o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/44/2018-256 zo dňa 21.11.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Zrušuje rozsudok vo výrokoch II. o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi 633,81 eur s prísl. a III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom zamietol návrh žalovaného v 1. rade na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/208/2016. Druhým výrokom uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobcovi sumu 633,81 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 05.03.2018 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tretím výrokom žalobcovi vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaviazat' žalovaných na zaplatenie sumy 633,81 eur s úrokom z omeškania a žiadal priznať trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaní v 1. a 2. rade sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti na ulici O. XX v Z., a preto sú zodpovední za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu v uvedenej nehnuteľnosti. Žalovaní navrhli žalobu zamietnuť tvrdiac, že za neoprávnený odber plynu zodpovedá ich podnájomník, a to F. S., ktorý mal v čase od 04.04.2014 do 04.10.2016 uzatvorenú zmluvu o dodávke plynu s dodávateľom, spoločnosťou L. Z., s.r.o., N..

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a citujúc ust. § 82 ods. 1 písm. a), ods. 2 a ods. 3 z. č. 251/2012 Z. z. o energetike mal preukázané, že žalovaní v 1. a 2. rade sú vedení ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti podľa výpisu z Listu vlastníctva číslo XXXX, okres Z., obec Z., katastrálne územie Z. a to parcely registra „C“ číslo XXX/XX o výmere 346 m², druh pozemku záhrady, parcely číslo XXX/XX o výmere 454 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a rodinného domu súpisné číslo XXX na parcele číslo XXX/XX, každý v podiele X/X. Predmetom tohto sporu je úhrada vystavenej faktúry žalobcu číslo XXXXXXXXXXXX splatný dňa 29.12.2016 na sumu 633,81 eur titulom odberu zemného plynu, odobratého za obdobie od 06.10.2016 do 07.11.2016, pričom k odberu došlo na odbernom mieste O. XX, XXX XX Z., v nehnuteľnosti, ktorej podieloví spoluvlastníci sú žalovaní v 1. a 2. rade. Súčasťou tejto

žaloby bolo aj presné vyúčtovanie a vyčíslenie škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu zo dňa 06.12.2016.

4. Obrana žalovaných ako podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti spočívajúcu v tom, že aj keď sú vedení ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti a to rodinného domu na ulici O. XX v Z. každý v podiele X/X, za škodu spôsobenú žalobcovi zodpovedajú ich nájomcovia v rodinnom dome, a to na základe Zmluvy o nájme rodinného domu zo dňa 04.09.2013 v spojení s Dodatkom zo dňa 30.10.2015 tejto nájomnej zmluvy, ktorým bola predĺžená doba nájmu do 04.09.2016, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. So vznesenou námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaných v 1. a 2. rade sa súd nestotožnil a poukázal na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, ktorých rozhodnutia konkretizoval. Z nich vyvodil záver, že došlo k nelegálnemu odberu z plynovej siete do nehnuteľnosti, ktorej vlastníckmi boli v tom čase žalovaní. Nie je povinnosťou žalobcu zisťovať, kto skutočne odoberal plyn bez zmluvného vzťahu, teda či nehnuteľnosť skutočne užíval jej vlastník, respektíve nejaký iný subjekt na základe nájomnej zmluvy. Vlastník nehnuteľnosti zodpovedá za to, že do jeho domu bol odoberaný plyn v rozpore so zákonom. Ak v tom čase nehnuteľnosť skutočne užíval niekto iný, vlastník nehnuteľnosti si môže potom uplatňovať škodu u toho subjektu. Je právne irelevantné, aké boli vzťahy medzi žalovanými ako vlastníckmi nehnuteľnosti a údajnými nájomcami, ktorí mali nehnuteľnosť užívať, keď v danom prípade išlo o neoprávnený odber plynu bez vedomia žalobcu práve do nehnuteľnosti, ktorá bola vo vlastníctve žalovaných. Za odberateľa v zmysle z. č. 251/2011 Z.z. a jeho § 82 ods. 2 je potrebné považovať v zásade osobu, ktorá nakupuje plyn na účel vlastnej spotreby, ale ak takejto osoby niet, napríklad pre to, že na odbernom mieste dochádza k odberu plynu a žiadna osoba nemá na dodávku plynu uzatvorenú zmluvu, teda žiadna osoba nie je kupujúcim plynu, je potrebné za odberateľa plynu, ktorý má povinnosť k náhrade škody podľa súdu považovať osobu, ktorá je vlastníkom odberného miesta. Len táto osoba je v zásade oprávnená užívať svoju nehnuteľnosť, a teda aj odoberať plyn dodávaný do tohto odberného miesta. Ak sa vlastník nehnuteľnosti rozhodne svoju nehnuteľnosť odovzdať do užívania tretej osobe, napríklad na základe nájomnej zmluvy, je to on, kto je oprávnený vybrať si túto tretiu osobu, kontrolovať dojednaný spôsob užívania nehnuteľnosti, ale aj podmieniť odovzdanie nehnuteľnosti do užívania tretej osoby skutočnosťou, že táto tretia osoba uzatvorí Zmluvu o dodávke plynu a stane sa tak skutočným odberateľom plynu, ktorý nakupuje plyn na účel vlastnej spotreby. Ak vlastník tieto svoje oprávnenia nevyužije a svoju nehnuteľnosť, ktorá je odberným miestom plynu odovzdá do užívania tretej osobe bez toho, aby táto osoba mala uzatvorenú Zmluvu o dodávke plynu alebo aby takúto zmluvu mal uzatvorenú on sám a zároveň na odbernom mieste dochádza k odberu plynu, tak musí byť samotný vlastník na účely náhrady škody podľa § 82 Zákona číslo 251/2012 Z.z. o energetike považovaný za odberateľa plynu. Vo svojej podstate ide o objektívnu zodpovednosť za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, keď na vznik zodpovednosti za škodu nie je podstatné, či zodpovedný subjekt odberateľ plynu vznik škody zavinil alebo nie. Opačný výklad uvedeného zákona, teda ak by za neoprávneného odberateľa plynu bez uzatvorenej zmluvy sa považovala osoba odoberajúca plyn, viedlo by to k znemožneniu uplatnenia práva na náhradu škody poškodeného, ktorý nemá k dispozícii žiadny zákonný spôsob zistiť totožnosť takejto osoby, prípadne ani vedomosť o užívaní nehnuteľnosti - odberného miesta. K uvedenému konkretizoval rozhodnutia tak okresných, ako aj krajských súdov Slovenska. Poukázal aj na uznesenie NS SR sp.zn. 7Cdo/201/2014, z ktorého vyplýva princíp právnej istoty spočívajúci v požiadavke, aby súdy aplikovali právnu normu v rovnakých podmienkach vždy rovnakým spôsobom.

5. Z informačného systému žalobcu na odbernom mieste žalovaných došlo k ukončeniu Zmluvy o dodávke zemného plynu spoločnosťou L. Z., s.r.o. ako dodávateľom zemného plynu so stavom plynomera na odbernom mieste žalovaných 508 m³. Dňa 07.11.2016 žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov vykonal kontrolu odberného miesta plynomeru, o čom svedčí vystavený montážny list meradla zo dňa 07.11.2016, v ktorom došlo k demontáži plynomeru a je tam zároveň uvedený stav počítadla plynomeru 2.417 m³. Je teda zrejmé, že na odbernom mieste plynomeru číslo XXXXXXXXBXXX dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu v rozpore s § 82 ods. 1 písm. a) zákona o energetike, čím žalobcovi vznikla škoda, ktorú vyčíslil na sumu 633,81 eur a fakturoval ju žalovaným ako podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti Faktúrou číslo XXXXXXXXXX zo dňa 12.12.2016 splatnej dňa 29.12.2016. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že za túto škodu zodpovedajú žalovaní v 1. a 2. rade. Z tohto dôvodu ich súd zaviazal zaplatiť túto sumu žalobcovi spolu s úrokom z omeškania, ktorý žalobca požadoval neskôr, ako bola samotná splatnosť predmetnej faktúry, keď ho žiadal priznať až od 05.03.2018 do zaplatenia. Úrok z omeškania bol priznaný v súlade s § 517 ods.

1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. K prvému výroku rozsudku prvoinštančný súd uviedol, že žalovaný v 1. rade vo svojich písomných podaniach aj prednesoch navrhol prerušenie konania v súlade s § 164 a § 162 CSP, čo posúdil podľa obsahu ako návrh na prerušenie predmetného konania do právoplatného skončenia konania pod sp. zn. 25C/208/2016, no tento ako nedôvodný zamietol. Skonštatoval, že predmetom súdneho sporu pod sp. zn. 25C/208/2016 sú nároky žalovaných v 1.a 2.rade ako podielových spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti na ul. O. XX v Z., vyplývajúce z nájmu vo vzťahu k ich nájomníkom. Uvedený spor preto nesúvisí s prebiehajúcim sporom, preto návrh ako nedôvodný zamietol.

7. Rovnako zamietol návrh žalovaného v 1. rade na vypočutie svedkov s odôvodnením, že vykonávanie takéhoto dokazovania by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti a účelnosti konania. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS/64/97 zo dňa 08.10.1997, podľa ktorého nie je povinnosťou súdu vykonať všetky dôkazy označené účastníkmi konania. V tomto konaní posúdil právnu otázku pasívnej vecnej legitímácie titulom spôsobenej škody neoprávneným odberom zemného plynu bez uzatvorenej zmluvy na odbernom mieste, čo k objasneniu uvedenej otázky vypočutím navrhnutých svedkov nebolo potrebné.

8. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obaja žalovaní.

9. Proti uvedenému rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní v 1. a v 2. rade. Navrhli napadnutý rozsudok zrušiť v plnom rozsahu a vrátiť vec súdu prvej inštancie. Alternatívne navrhli o veci rozhodnúť po právoplatnom ukončení súdneho konania vedeného pod sp. zn. 25C/208/2016. Namietali, že napadnutý rozsudok sa opiera o nepravdivé argumenty. V ďalšom namietali nespĺnenie procesných podmienok pre vydanie takéhoto rozsudku, tiež, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, mal rozhodovať vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, v čom majú pochybnosti, konanie má inú vadu, majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v konaní neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho zistenia neobstoja, lebo sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, resp. procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhli do spisu pripojiť ďalší spis 25C/208/2016 a tiež na prejednanie veci nariadiť verejné pojednávanie a vypočuť navrhnutých svedkov.

10. K odvolaniu sa vyjadril žalobca tak, že napadnutý rozsudok považuje za správny, zákonný a spravodlivý. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na odbernom mieste v nehnuteľnosti, ktorej spoluvlastníkmi sú žalovaní, dochádzalo k neoprávnenému odberu zemného plynu bez zmluvy o dodávke zemného plynu. V takomto prípade neoprávneného odberu zodpovedá vlastník nehnuteľnosti za to, že umožnil inej osobe odoberať zemný plyn bez zmluvy o dodávke zemného plynu. V tejto súvislosti poukázal na viaceré rozhodnutia Krajských súdov Banská Bystrica, Trenčín, Bratislava a Okresných súdov Bratislava I., Galanta. Uviedol, že ani jeden z odvolacích dôvodov uvádzaných žalovanými nie je daný. Navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania.

11. Počas odvolacieho konania žalovaní do spisu doručili viaceré podania, v ktorých podávali rôzne návrhy a rekapitulovali obsah spisu, ako aj priebeh opakovaných nazeraní do spisu.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných je dôvodné.

13. Odberateľom plynu je osoba, ktorá nakupuje plyn na účel ďalšieho predaja alebo na účel vlastnej spotreby. Koncovým odberateľom plynu je odberateľ plynu v domácnosti alebo odberateľ plynu mimo domácnosti, ktorý nakupuje plyn pre vlastnú spotrebu (§ 3 písm. c) bod 10 a 11 z. č. 251/2012 Z.z. o energetike).

14. Neoprávneným odberom plynu je odber bez uzavretej zmluvy o pripojení k prepravnej sieti alebo o pripojení k distribučnej sieti, dodávke alebo združenej dodávke plynu, alebo prístupe do prepravnej siete a preprave plynu alebo prístupe do distribučnej siete a distribúcií plynu. Odberateľ, ktorý neoprávnené odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnené odobral plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete (§ 82 ods. 1 písm. a), ods. 2 citovaného zákona o energetike).

15. Každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí (§ 415 z. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení zmien a doplnkov).

16. Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (§ 420 ods. 1 OZ).

17. Z obsahu odvolania odvolací súd vyvodil, že odvolatelia namietajú aj nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie. K uvedenému je potrebné zdôrazniť, že právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený stav, dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny, t.j. náležitý právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

18. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie predčasne vo veci rozhodol, keď za odberateľa neoprávneného odberu bez toho, aby vyhodnotil skutočnosť, že odber plynu za predchádzajúce obdobie pred obdobím neoprávneného odberu bol ošetrovaný zmluvou o dodávke plynu od 01.02.2014 do 04.10.2016, kedy došlo k jej ukončeniu z dôvodu neplatenia za odoberaný plyn. Túto zmluvu mala uzavretú spoločnosť L. Z., s.r.o., s F. S., ktorý v tom čase bol nájomcom rodinného domu nachádzajúceho sa na ul. O. XX v Z., ktorý patrí do podielového spoluvlastníctva žalovaných v 1. a 2. rade. Z uvedeného teda vyplýva, že odberateľom plynu v čase tesne pred predmetným, v konaní účtovaným nedoplatkom za obdobie od 06.10.2016 do 07.11.2016 bol F. S.. Za daného stavu sa javí správne za neoprávneného odberateľa považovať F. S. za situácie, ak tento v uvedenej nehnuteľnosti býval a plyn zužitkoval. Uvedenú skutočnosť súd prvej inštancie nesprávne posúdil so záverom, že za neoprávnený odber zodpovedajú žalovaní. Záver súdu prvej inštancie o zodpovednosti za škodu vzniknutú žalobcovi pri neoprávnenom odbere je preto predčasný a zdá sa, že nesprávne za zodpovedných považoval práve žalovaných. Už skutočnosť, že zmluva o dodávke plynu pre jej neuhrádzanie s F. S. bola ukončená, je potrebné zohľadniť a vyhodnotiť aj v otázke zodpovednosti za škodu vzniknutú neuhrádzaním dodávky plynu, ale nie v neprospech žalovaných, ako vlastníkov nehnuteľnosti, do ktorej bol plyn dodávaný. Z doteraz vykonaného dokazovania sa dá predpokladať, že za osobu, ktorá skutočne plyn na danom mieste odoberala, je možné považovať F. S., ktorý na základe nájomnej zmluvy predmetný rodinný dom začal užívať. Iná by bola situácia, ak by žalovaní uzavreli nájomnú zmluvu na prenájom ich rodinného domu bez toho, aby nájomca nemal povinnosť uzavrieť zmluvu o dodávke plynu sám s dodávateľom, ale ak by takúto prípadnú zmluvu mali mať uzavretú vlastníci predmetnej nehnuteľnosti. V prejednávanej príhode však o takúto situáciu nešlo. Bolo preto podľa názoru odvolacieho súdu z doteraz zistených okolností nesprávne za neoprávnených odberateľov považovať žalovaných ako vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti.

19. Nie je preto možné sa stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, že u žalovaných v 1.a 2. rade je daná objektívna zodpovednosť za neoprávnený odber plynu iba z dôvodu, že títo sú podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti, do ktorej sa odber plynu realizoval. Z doteraz tvrdených skutočností žalovanými je s najväčšou pravdepodobnosťou potrebné za neoprávneného odberateľa plynu považovať nájomcu predmetného domu, a to podľa ich tvrdenia F. S.. Zodpovednosť žalovaných ako podielových spoluvlastníkov predmetnej nehnuteľnosti za škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu dodávaného do ich nehnuteľnosti by bolo možné vyvodiť v prípade, ak by sa nedala zistiť osoba, ktorá skutočne neoprávnené odoberala plyn. Z uvedeného je možné ustáliť, že názor súdu prvej inštancie o správnej vecnej legitímácii na strane žalovaných je predčasný. Obdobný názor bol vyslovený aj v uznesení Krajského súdu Prešov č. k. 22Co/5/2018-393 zo dňa 31.01.2019.

20. Z vyššie uvedených dôvodov preto bolo nutné rozsudok súdu prvej inštancie v jeho druhom a súvisiacom treťom výroku postupom podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude doplniť dokazovanie v hore uvedenom smere, náležite posúdiť, kto je v predmetnom konaní neoprávneným odberateľom zodpovedným za škodu spôsobenú neoprávneným odberom a následne opätovne o žalobe rozhodnúť. Úlohou súdu prvej inštancie bude svoje nové rozhodnutie náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

22. Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet (§ 164 CSP).

23. Keďže odvolaním bol napadnutý aj prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zamietnutý návrh žalovaného v 1. rade na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/208/2016, odvolací súd prejednal aj vo vzťahu k uvedenému výroku odvolanie so záverom, že toto nie je dôvodné. Ako jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania normuje zákon dôvod, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Fakultatívne prerušenie konania znamená, že takéto prerušenie konania nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenie dostupnými procesnými prostriedkami, čo vyplýva z dikcie ust. § 164 CSP a až, keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom tu bude zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo.

24. Ani podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci neboli splnené podmienky na to, aby súd prvej inštancie konanie v predmetnej veci prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Prešove pod sp. zn. 25C/208/2016. Citované konanie totiž nemôže priniesť pre predmetné konanie žiaden výsledok. Aj keď v uvedenom konaní stranami sporu na strane žalobcov sú v tomto konaní označení žalovaní a hoci si uplatňujú svoje nároky v súvislosti s nájmom ich rodinného domu voči svojmu nájomníkovi, ktorý by podľa tvrdenia žalovaných mal byť neoprávneným odberateľom plynu, na prejednávanej veci to nemôže mať vplyv. V prejednávanej veci totiž žalobcom je SPP - distribúcia a.s., ktorá si uplatňuje náhradu škody voči žalovaným a nie voči F. S.. V predmetnom konaní to, či žalobca voči žalovaným bude alebo nebude úspešný, nemôže ovplyvniť úspech. Resp. neúspech žalovaných v konaní 25C/208/2016 v postavení žalobcov.

25. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v jeho prvom výroku o zamietnutí návrhu žalovaného v 1. rade na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 25C/208/2016, a to v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vo výroku vecne správny.

26. Odvolací súd ešte dodáva, že žalovaní v priebehu odvolacieho konania do spisu predkladali podania, v ktorých uvádzali priebeh konaní vedených na Okresnom súde v Prešove, v ktorých boli stranami sporu. Rovnako podávali opakované protinávrhy. Keďže v zmysle § 372 CSP v odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči vzájomnou žalobou, nebolo možné sa v odvolacom konaní návrhmi na podávanie vzájomných žalôb zaoberať. Zo strany žalovaných bolo dostatok času a príležitosti uplatniť prípadné vzájomné nároky proti žalobcovi vzájomnou žalobou počas konania súdu prvej inštancie. V odvolacom konaní takéto právo zákon žalovaným vyslovene neumožňuje. Ak by žalovaní chceli iniciovať svoje nároky proti žalobcovi, môžu tak urobiť iba samostatnou žalobou.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).